

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT MAGASIN

8DE ÅRG.

DEN 29 SEPTEMBER 1907.

N^Ö 52

A. F VON MATERN. — K. A. M. NORDENSKJÖLD.
GENERALMAJORER. ÖFVERBEFÄLHAFVARE VID DE NU AFSLUTADE FÄLTJTJÄNSTÖFNINGARNA I BOHUSLÄN.

De i dagarna avslutade fälttjänstföningarna i Bohuslän ha i hög grad tilldragit sig allmänhetens intresse. Eke minst har därvid uppmärksamheten riktats mot de båda män, som hvar å sin sida med nit och skicklighet opererat såsom öfverbefälhavare för de mot hvarandra ställda krigsstyrkorna. De äro generalmajorerna von Matern och Nordenskjöld.

Generalmajor Axel Fredrik von Matern, som i juli 1904 mottog sin utnämning till generalmajor och chef för första arméfördelningen, föddes den 4 juni 1848 på Vesten i Hjartums socken i Göteborgs och Bohus län. Hans föräldrar voro godsägaren och kaptenen Johan Fredrik v. Matern och hans maka, f. Ny-cander.

Efter genomgången krigsskola blef v. M. 1869 underlöjtn. vid Göta artilleriregemente. Löjtnant 1875, utnämndes han 1879 till stabsadjutant och löjtnant vid generalstaben. Kapten i nämnda stab blef han 1881 och i regementet 1884, major i staben 1890 och öfverstelöjtnant i armén tre år därefter samt vid Skaraborgs reg. 1894; till öfverste och chef för Västgöta regemente följde hans utnämning 1896; generalmajor och arméfördelningschef blef han som ofvan nämnts 1904. Till ledamot af krigsvetenskapsakademien invaldes han 1893.

I generalmajor von Matern har svenska armén en af sina driftigaste och intelligentaste krafter. Redan tidigt observerades hans militära anlag; och vid ett tillfälle — för icke länge sedan — skall v. M. ha varit påtänkt för krigsministertaburetten.

Von M. företräder en modärn åskådning i militära frågor. Rik på uppslag och rask att sätta dem i verket som han är, har vårt försvar säkert ännu mycket att vänta af en man med v. Materns briljanta hufvud och gedigna kunskaper på sitt område; ty ännu är den framstående generalen, ej 60 år fyllda, en man i sin fulla krafts dagar.

Karl Axel Mauritz Nordenskjöld föddes den 16 januari 1846 på Fårebo i Kalmar län. Hans föräldrar voro majoren Karl Adam Nordenskjöld och hans maka, född Stålhammar.

Sin första officersfullmakt erhöi han, ännu ej 18-årig, i och med utnämningen till underlöjtnant vid Första lifgrenadierregementet.

Efter den 1870 skedda befordringen till löjtnant tjänstgjorde N. ett par år vid landförsvarsdepartementets kommandoexpedition; under tiden hade han kommanderats till generalstaben, där han 1878 avancerade till kapten. Tre år därefter blef han kapten i sitt gamla regemente; 1885 öfveradjutant och major vid gen.-staben, 1889 öfverstelöjtnant i armén och 1890 i generalstaben, 5 år senare öfverste därstädes. Ut-nämningen till generalmajor och chef för I:a arméfördelningen ägde rum 1902.

Bland de många militära uppdrag och poster, hvar-med N. hedrats under sin hittills förflutna tjänstetid, må här nämnas att han åren 1878—88 var lärare i krigskonst och krigshistoria vid Krigshögskolan. Vidare fungerade han 1882—1886 som stabschef vid tredje militärdistriktet; 1883 kallades han till extra fullmäktig vid krigsbefälet.

Åren 1889—1891 var N. förordnad som chef för krigshögskolan.

N. har dessutom i ett antal år varit dels t. f. och dels ordinarie chef för landförsvarets kommandoexpedition.

Till ledamot af krigsvetenskapsakademien kallades han 1886.

Generalmajor Nordenskjöld är inom armén populär för sin rättrådighet och sitt humana sätt. Dessa egenskaper kommo kanske aldrig bättre till pass än då han var chef för krigshögskolan — lärare och elever visade sig då ock förstå att sätta värde på en man med Nordenskjölds för en ledare så lyckliga lugn, vinnande väsen och färdighet.

Generalmajor N. har ofta vid märkligare tillfällen fått visa sin förmåga att värdigt representera land och folk. Så var han i juni 1876 anställd hos danske generalen de Neergaard vid dennes beskickning till Sverige med anledning af drottning Josefinas död.

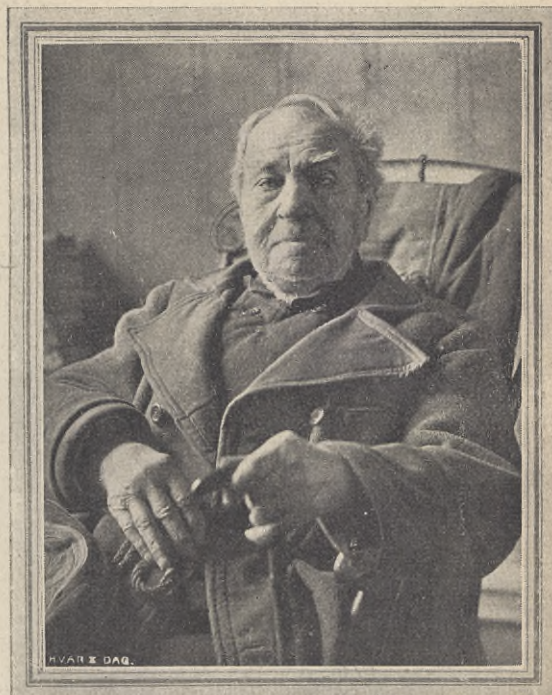
STORHERTIG FRIEDRICH AF BADEN.

Efter porträtt.

Klisché: Bengt Stjerneman

STORHERTIG FRIEDRICH AF BADEN, kronprinsessan Victorias fader, ligger f. n. allvarsamt insjuknad.

HVAR 2 DAGS fotograf 4 Sthlm.

Kliché: Bengt Silfverstens.

BARON DAELMAN, den synnerligen populäre belgiske ministern i Stockholm, som sannolikt kommer att inom kort afgå.

KOMMENDÖR PER ERIK AHLGREN fyllde den 27 sept. 100 år. Kommendör 1862, kvarstår till sedan 65 i flottans nya reservstat och har sinnen och själsförmögenheter i bästa behåll samt följer med intresse dagens händelser.

EN DIPLOMATGRUPP I STOCKHOLM. Foton tagen å terrassen till belgiske ministerns bostad, Sörensenka huset på Blasieholmen. Från vänster: M. de Blijnières (franske legationssekr.), baronessan van Haeckeren van Keil (holl. ministerns fru) stående bakom M. de B., Mre Horigoutchi (jap. leg. sekrs fru), m^{re} Radhe, baronessan Daelman, m^{re} de Blijnières, f. ministern greve Stenbock med grevinnan.

»HÖGA VISANS» FÖRFATTARE: EUGÈNE ALMQVIST.

Författaren af den i H. 8. D:s stora litterära pristäflan med 1:sta pris belönade romanen "Höga Visan" har hittills för allmänheten varit känd under namnet Eugène Almqvist. Som var att vända, har den synnerligt talangfullt skrifna och verkligt värdefulla romanen vakt sådan uppmärksamhet, att den nu, samtidigt med dess avslutande i H. 8. D., utkommer äfven i bokform. Därvid har förf. velat af följande sin hittills strängt iakttagna anonymitet. Till det porträtt, vi på begäran erhållit, har förf. fogat följande karaktäristiska rader:

Herr Redaktör!
Ni har bedt "Höga Visans" författare om en litterär självbiografi — eller åtminstone några rader om "hur hon började".

Hon började som författare i allmänhet troligtvis bruka börja; blef passionerad för tjust nästan i allt hvad böcker hette så snart hon kunde abc, och började skriva så snart hon nödortfigt kunde hålla i en penna.

Först blef det naturligtvis poesi. På prosa kunde omöjligt tolkas allt hvad ett exalteradt barnahjärta kände för fosterlandet och isynnerhet för en del däraf, det härligaste af allt som Gud skapat, födelseprovinsen — Dalarna — där förfäderna i århundraden böjt sina ryggar till arbetet i den svenska mullen.

Sin första stora dikt mins hon mycket väl. Det var en hänförd hyllning till Arthur Hazelius och hans lifs sträfvan. Tankeingen i dikten var kanske väl gigantisk på den tiden — den skulle nog ha passat bättre nu när den sköna tämpelhallen därute vid Lejonslättan hjälpt till att mana fram i sinnena något af den rätta andakten.

Hon var för öfrigt ett ovanligt realistiskt barn. Sagor föraktade hon — de voro ju inte sanna. Hennes fantasi älskade endast att röra sig med möjligheter. Till dem räknade hon dock i gengäld åtskilligt som till och med gjorde stora människor mållösa. Hon gick i åratals och bar på världsomhållvande planer. Och hvarför inte lyckas... Jeanne d'Arc hade ju också endast varit en flicka... Och Orléans kunde omöjligt i tillnärmelsevis så hög grad som Dalarna — och framförallt Sundborn — berömma sig af Guds speciella ynnest.

Ären gingo emellertid, och med dem de världsomhållvande drömmarna. Hon upplefde flera sorgedagar än glädjedagar — hvardagar däremot slapp hon lyckligtvis se skymten af. Så småningom såg hon också den poetiska kallelsen falla på till marken.

Tillvaron blef dock fördenskull ej det minsta grå; den kom henne tvärtom att känna en allt bitrare bedröfvelse öfver att nödgas lefva med endast ett lif och till rika på allt vara tvungen att sofva bort en god del af detsamma.

Trots hon växte upp med ett lidelsefullt intresse för allt som lefde och andades i tiden, lyssnade spändt till många stridiga röster, spillde hon egentligen ingen tid på att söka efter "lifvets mening". Den tyckte hon sig ha funnit redan som liten, då hon i formlig religiös tillbedjan såg bärgen blåna och hörde de stora,

Philus Söderby

allvarliga skogarna susa i den trakt, som en gång i tiden genomilades af en ung flykting på hans färd från Ornäs till Isala.

Det föll nästan af sig själf, att hennes första arbete fick en historisk prägel. Att hon inte länge fortsatte den vägen, berodde nog främst på den ytterligt djupa respekt som ingafs henne för denna litteraturart af Jacobsens "Marie Grubbe". För öfrigt lärde hon med åren känna många människor och många böcker. Hon älskade åttitalets litteratur och smalt i beundran inför nittitalets. Och samtidigt med detta brann hon för teatern. Ty teatern — det var Shakespeare och Ibsen! Det var det oändligt stora och sublimala, de heliga känslornas mötesplats. Det var Guds egen underman bland konstnärer — August Lindberg.

I tjuguaåldern tog hon på skarpaste allvar fatt i pannan. Dock inte för att skriva romaner. Det var åt

litteraturkritiken hon drogs. Och på det området spilldes mycket bläck, intill det kom en dag, då hon inte längre förmådde stå emot lusten att helt lyssna till det, som allt mer och mer fängslade henne — hjärtanas slag. Icke så som de ljödo henne till mötes ur historia och böcker, utan så som hon med egna öron uppfångade dem ur lifvet som lefdes omkring henne. Och så började hon skriva romaner.

Långt före den tiden hade hon emellertid nödgats lämna Sundborn. Vågarna ledde därifrån, men världen syntes henne därför inte större och märkligare än den visade sig från fädernebygdens horisont. Och så vacker och värtalig som där blef den ju aldrig annorstädes.

För öfrigt — det hör till det som aldrig kan betalas, att i sina första, lifsbestämmande intryck i en landsdel där arbetet äras som ingen annanstans, där demokratin härskar därför att andra makter äro ökända, där ingen är herre och ingen dräng, där själfva stoftet på vågarna talar rättfärdighetens språk.

Att gå en viss väg fram till Sundborns kyrkby, att se hur den ligger därnere vid sjön och den sorlande ån, se Spadarivet — släktens gamla gård — och kyrkan, hvars klockor ha den skönaste klangen af alla Dalarnes kyrkklockor — att se detta är i denna dag en stor fäst som det var för många år sedan. Och den förminskas ej för henne äfven om hon går vägen flera gånger om dagen; hon blir endast ytterligare stärkt i sin tro att den trakten förvisso är jordens medelpunkt.

Foto Dahlgren, Uppsala. Kliché: Bengt Silfverparre.
 DIR. MUSICES IVAR HEDENBLAD,
 "Allmänna sångens" i Uppsala populäre f. d. ledare, har nu
 ånyo valts till denna befattning.

Effo fotograf. Kliché: Renat Silfverparre
 PROF. DANIEL BUSTAMENTE OCH DIR. GUZMAN.

Professor Daniel S. Bustamente och direktör S. Guzman från Bolivia gästa f. n. hufvudstaden i och för studier rörande svenskt undervisningsväsen och främst Lingska gymnastiken.

✱

Märtha Ohlson, Axel Runnquist och Carl Lindhe, hvilka i följd vid sina tre kammarmusikafnär i Stockholm rönt stort bifall från publikens sida för sina utmärkta samspel och sina väl sammansatta program, komma att äfven innevarande säsong gifva trenne dyli'ka afnär. Programmet upptager namnen Brahms, C. Franck och Beethoven.

Foto. Hamnqvist, Stockholm. Kliché: Bengt Silfverparre.
 MÄRTHA OHLSON, AXEL RUNNQUIST OCH CARL LINDHE

FÖRENINGEN 1857 ÅRS MÄN tirade nyigen i Stockholm sin 10-åriga tillvaro. Högtidstalet hölls af landshöfding Holmquist.

Det led mot kvällen. Och högsommarsolen åkte ned i brinnande rödt, långt bortom Tolaråsbergen . . .

Då hände sig, att en ungmäs hade slagit sin arm om midjan på en ungvilla, under det de sutto och iakttago solnedgången. Alldeles nedan om dem rann en liten bäck, kallad Vössla, midt genom Skansbacka byalag i Näs ned mot Västerdalälven . . .

Det var nu en helgdagskväll. Annars hade de inte haft tid sitta så förstas. — De hade träffats i kyrkan på förmiddagen . . . Suttit och tjuftittat på hvarandra under hela högmässan förstas . . . Och när de gingo ut ur kyrkan, kommo de att gå bredvid hvarandra . . . Och så hade det slunkit ur honom, Julbäck-Olas, en spörjan till henne, Skansback-Britta, om hon inte på eftermiddagen ville följa honom och vittja mjälarna, som han för la'fångst hade utlagda i Vössla . . .

Åjo, hon ville nog . . . Han kunde ju gå om hos henne, då han gick . . .

Jaja det kunde han ju ock . . .

Och så hälsade de ajö på hvarandra.

Hon gick nu hem till Skansbacka. Där hade hennes föräldrar en gård, som var bland de största i socknen . . .

Nu satt hon hela dagen och bara väntade. Då det var lidet bara ett litet stycke in på eftermiddagen, gick hon en bit uppåt vägen, hon visste han skulle komma. Men han kunde naturligtvis inte ge sig af förrän rätt sent. Ty det var i alla fall ett arbete att vittja mjälär. Och om gammelfolk får se, att ungdom tar sig för med helgdagsarbete, så vet en ju, att deras munliga visdom flödar öfver i grufliga profetior om hvarledes denna tidens ondska skall föra de senfödda släktena.

Skansback-Britta fick därför vänta ännu en lång, lång stund.

Hon hade nog haft att göra, om hon kommit sig för . . . Hushållsbestyren och föjset och . . . Men hon var rakt inte lik sig i kväll . . . Modern fick ut-rätta alltihop själf . . . Tänkte, att dottern var sjuk och sade just ingenting, fast denna bara gick och vankade fr n fönster till fönster och koxade . . .

Ändtligen kom dock Julbäck-Olas . . . Då låtsade hon förstas inte om att hon väntat honom . . . Såg nästan ut som om hon glömt löftet från förmiddagen men nu plötsligen erinrat sig det.

Och så slängde hon en schal öfver axlarna, hvarpå de gingo.

Nu skulle de förstas vittja, då de kommo till första mjälén. Den var nästan alldeles full med fisk. Men Julbäck-Olas bar sig så blyxt förfärligt tokigt åt den kvällen. Han vände och for med mjälén så att alla lakarna kommo ned i vattnet tillbaka — huruledes är icke godt att säga . . . Skansback-Britta måste ställa sig till och gapskratta. Hon hade knappt sett någon få så mycke lake i taget nå'n gång och fara så ovarsamt fram med den. Julbäck-Olas måste skratta själf ock. —

Då han sen kom till andra mjälén, skulle han förstas ta igen skadan och vara så mycke försiktigare. Rörande var nu att skåda all den beräkning och sakt-modighet, hvarmed han tog upp denna mjäle. Men i den fanns intet.

Och då måste de ställa sig till och gapskratta igen. — Jag har ingen fisktur i kväll, som du ser Britta, sade han därpå. Det är bättre vi sätter oss och språkas vid lite i stället —

— Kanske det —

— Ja säkert.

— Jojo.

Och så satte de sig. Han tittade kring midjan på henne, men tyckte inte han tordes ännu . . . Hon såg efter hans arm och undrade, hvad han trodde den skulle användas till nu, om inte . . .

När de suttit en lång, lång stund, minde sig Julbäck-Olas på att de satt sig för att språkas vid. Och därför började han med något osäker röst:

— Det är sent om kvällarna nu för tiden.

Då log hon, ty hon förstod, att han tänkte på någonting helt annat än det han sade.

— Var det inte lika sent vid tiotiden förr i världen också, frågade hon.

Då förstod han, att han sagt något galet, och så skrattade de igen.

Därpå tog han mod till sig och flyttade sig lite närmare henne.

— Ser du Britta, sade han och pekade mot solnedgången.

Och ungvillan såg mot väster. Nu förstod hon, hvar han haft sina tankar. Hon beredde sig på att få höra nå'nting vackert, ty Julbäck-Olas var traktens mest benådade ungmäs, förstod bäst att lägga sina ord, diktade bygdens alla låtar och visor . . .

Och medan Britta satt försjunket i betraktande, smög han ändtligen armen om hennes lif och hviskade:

— Håller du mig kär, Britta?

Frågan kom så oväntadt och hastigt, att ungvillan vardt förbluffad. Hon hade ju reda på att han var lite egen såsom alla Herrans gunstlingar merendels äro . . . Därför satt hon en stund tyst. Men så kunde hon inte annat än slå sin arm om hans hals, och då förstod han ju . . .

Folk hade ju kunnat se på Julbäck-Olas och Skansback-Britta långt före detta, att de hade tycke för hvarandra förstas. Men deras kärlek sken från denna stund allt klarare upp. Bröllopet vardt utsatt att hållas nästföljande vår . . .

Ty den store bonde- och dagligdagsdiktaren Julbäck-Olas, hvars visor sjöngos långt uppe i Säfsnäs finnmark redan, ville se sin käresta stå pingstbrud vid sin sida. — — — —

Men nu fanns det en gammal spådom bevarad af gamlingarna i Skansbacka by, att om någon fick upp lakar ur Vössla men ofrivilligt släppte dem tillbaka, skulle han ställa Näs socken under en öfversvämning, hvars siorlek och ödeläggande verkan skulle hålla jämna steg med mängden af de uppfiskade lakar, som mot sina uppfångares mening och vilja tillbakånådde Vösselvattnet . . .

Lakar äro nämligen vattenvarelser, som icke låta fara hur som helst med sig. Synnerligen om de leda sitt ursprung ur Västerdalälven.

Men det var högst få unga, som kände till denna sägen; bland dem hvarken Julbäck-Olas eller Skansback-Britta. — — — —

En morgon vardt Näsfolket öfver måttan förskräckt, då det vaknade upp ur sin ljufliga nattslummer. Ty det fick se, att vattnet i älven hade stigit. Och på somliga ställen hade det redan flutit öfver bräddarna.

(Forts. å sid. 829.)

Med nästa häfte börjar

HVAR 8 DAGS 9:de ÅRGÅNG

Prenumerera nu, såvida

Ni icke har prenumererat

till årets slut.

INVIGNINGEN AF GÖTEBORGS NYA HÖGSKOLEBYGGNAD.

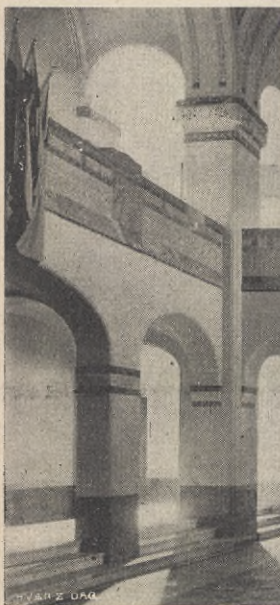
Det ståtliga nya hem, Göteborgs Högskola främst har framlidne konsul Oscar Ekman att tacka för, togs högtidligen i besittning den 18 september. Konungen var vid den stämmingsfulla fästen representerad af kronprinsen, som egenhändigt förklarade byggnaden invigd. Ecklesiastikministern, universitetskanslern och är-

Arkitekten
E. THORULF.

Arkitekten
E. HAHR.

kebiskopen voro bland de många högt uppsatte och framstående män, som med sin närvaro heade Högskolan på denna dess minnesdag.

Direktör Ruben Liljefors hade högtiden till ära komponerat en ståtlig kantat, som utfördes under hans ledning.

Den 19 ägde professor Vilh. Lundströms installation rum och samma dag promoverades fyra doktorer.

1. FONDJEKORATIONEN I AULAN. — 2. DEN NYINSTALLERADE PROF. VILH. LUNDSTRÖM (1), OCH DE FYRA PROMOVENDI: D:r Gustaf Ekman (2), C. O. Kock (3), Edv. Strömberg (4), J. V. Nyman. — 3. HALLEN.

INVIGNINGEN AF GÖTEBORGS NYA HÖGSKOLEBYGGNAD.

FRÅN HVAR 8 DAG.

FRÅN INVIGNINGEN: Kronprinsen (X) i stolen midt emot talaren, högskolans rektor

Kilbom: Kem. A.-F. Fotograf Sällforsparne Sjölin—Gbg.

FRÅN HVAR 8 DAG.

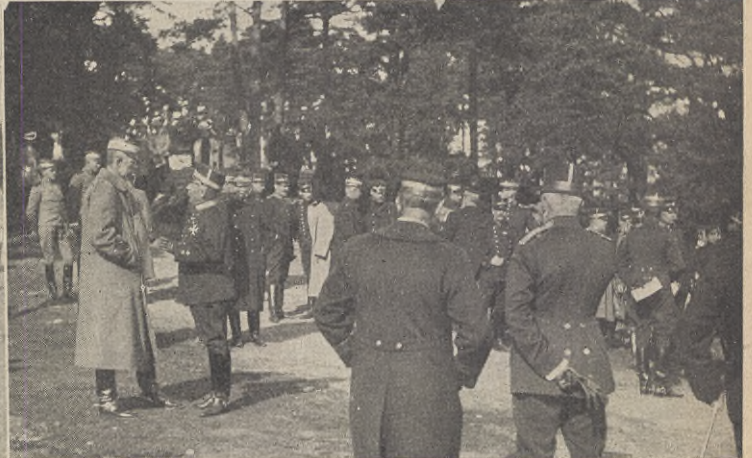
STUDENTKÅRENS UPPVAKNING FÖR KRONPRINSEN (X): Landshöfdingen och friherrinnan Lagerbring (1 o. 2), statsrådet Hammarskjöld (3), Friherrinnan Langenskiöld, född Ekman (4), FRU OSCAR EKMAN (5).

Kilbom: Kem. A.-F. Fotograf Sällforsparne Sjölin—Gbg.

DE STORA FÄLTJTJÄNSTÖFNINGARNA I BOHUSLÄN.

“Bohuskriget” har tilldragit sig en alldeles särskild uppmärksamhet, detta därför att det nu var första gången i vårt land som gemensamma fälttjänstövningar för armén och flottan ägt rum.

Af alla och en hvar, som med glädje se allt som åtgöres för höjandet af vårt försvar, har anordnandet af dessa gemensamhetsövningar hälsats med största tillfredsställelse. Och denna känsla har icke förmin-

KRONPRINSEN SOM ÖFNINGARNAS HÖGSTE LEDARE: Mottager de främmande militära tatchéerna. Samtalar med A-kårens chef, genealmajor v. Matern. I automobil.

skats, då man erfarit hur förträffligt våra käcke “krigare” skött sig. De ha hela tiden, under de utomordentligt ansträngande dagarna, visat att det gamla soldatvirket

Foto. H. P. A. 1910

Klické. Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sklm.—Gbg.

FLOTTAN VID STENUNGSUND.

FRÖM: Kom. A. H. Bengt Sjöström på skåp — 019

»KRIGET» I BOHUSLÁN: INFANTERI — KAVALLERI — ARTILLERI.

Foto: HVAR 8 DAG.

ännu finns friskt i behåll hos svensken.

Krigsföringen var naturligtvis helt modern: ledningen med sina telefoner, adjutanter och ordonnanser oflast långt bakom de stridande, och dessa å sin sida nästan osynliga för fienden. Ett nutida krigsföretar ju håller inte sådana i sin hemskhet praktfulla bataljscenerier som kunde förekomma i forna dagars strider. Icke desto mindre kunna vi visa en del fotografier som i någon mån åskådliggöra "krigsrörelserna".

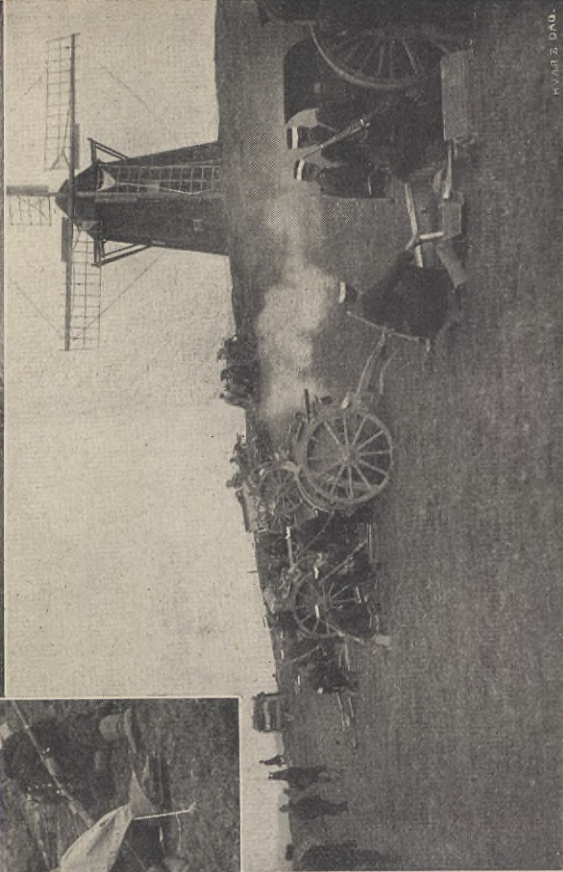

Foto. LIPAR 8 DAG.

KRIGET I BOHUSLÄN:
FIENDENS: INFANTERI — FÄLTTELEGRAF — ARTILLERI — INTRESSERADE ÅSKÅDARE.

Sticht; Kom. A. B. Ljung. Slöfverparre Stålm.—0/4

F. V. A. B. DAG.

Till minne af den folkkäre kejsar Alexander II och hans död vid attentatet den 13 april 1881 har nyligen »Försoningskyrkan» i St. Petersburg högtidligen invigts i närvaro af kejsar Nikolaus och hans gemål.

Redan strax efter mordet beslöts kapellets uppförande, och från alla delar af landet inströmmade gåfvor till hedrande af den kejsares minne, som bland mycket annat upphäft lifegenskapen i Ryssland; men som vanligt i det landet har korruptionen äfven här slukat ofantliga summor och fördröjt arbetets fullbordan ända till nu.

Den utomordentligt praktfulla kyrkan är byggd i bysantinsk stil och har till arkitekt professor Paarland.

»FÖRSONINGSKYRKAN» I ST. PETERSBURG uppförd å platsen för Alexander II:s mord och invigd den 1 sept. af kejsar Nikolaus II.

Työns arkitekt

KEJSAR NIKOLAUS OCH KEJSARINNAN JÄMTE HÖFVET PÅ VÄG TILL INVIGNINGEN AF »FÖRSONINGSKYRKAN».

1881. 9. 1. Foto af H. K. Kinnarup.

Efter fotograf.

RYSKA FLOTTAN TILL ANKARS Å HANGÖ FJÄRD, ditbeordrad med anledning af kejsarjakten »Standards» grundstötning.

Kliché - Kon. A.-B. Bengt Sjöström - Gbg.

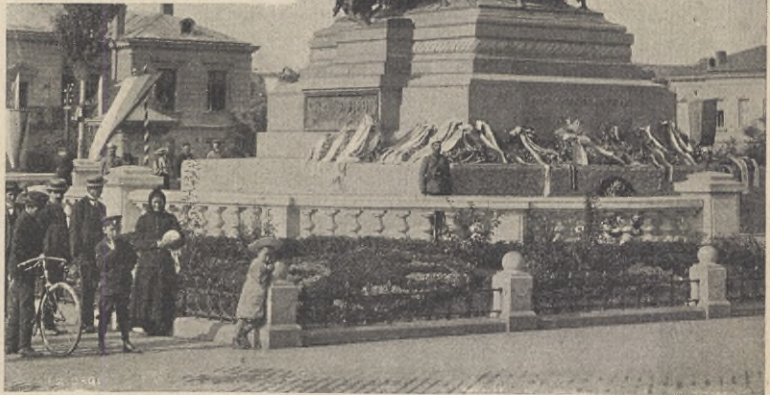
Efter fotograf. *Kilohé - Bengt Silfverparre.*
KEJSARJAKTEN »STANDARD» PÅ GRUND.

Den 11 sept. på eftermiddagen grundstötte ryska kejsarjakten »Standard», med hela kejsarfamiljen ombord, på Hango västra fjärd. Kejsaren med familj nödgades gå ombord på ett af de konvojerande krigsfartygen. Haveristens läge är särdeles allvarsam.

*

Alexander II:s minne har i dessa dagar högtidlighållits ej blott i Ryssland (se föreg. sida) utan också i Bulgarien, det land, som har kejsar Alexander att tacka för sin befrielse.

Den 12 sept. — 20 årsdagen af slaget vid Plevna — aftäcktes nämligen på Sobranjaplatsen i Sofia en imponant rytterstaty af kejsa-

Efter fotografier.

EN ALEXANDER II's-STATY aftäcktes den 12 sept. i Sofia.

Kilohé - Bengt Silfverparre.

ren — ett af den italienske bildhuggaren Arnoldo Zocchis mästerverk.

(Forts. fr. sid. 822)

Vid kvälldags stod nästan hela Nås' sockenmark under vatten. Om älven fortfar att stiga, skulle hela Nås socken förgöras . . .

Sedan man mycket undersökt och funderat, vardt man underkunnig om att den närmaste orsaken till öfversvämningen var ett par kobbar, som bändat fast sig vid älfron och kom timret, hvilket flottades utför älven, att hopa sig.

Hur dock endast härigenom vattnet kunde stoppas och en hel bygd vara nära undergång genom öfversvämning, är icke utförligt berättadt och kanske icke håller någon gång fullt fattadt af mänskligt förnuft.

Man insåg emellertid, att om man kunde hugga bort en af kobbarna, skulle allt lossna.

Men det var att sätta lifvet på spel att bege sig ut till älfron.

Där stodo nu ungdomsar och gammalmsar på höga klippor nedanom Al arbäret och åsågo förödelsen.

Då kom Julbäck-Olas fram till dem och bad om en båt. Så rodde han ut i riktning mot älfron, stannade båten, då han kom till de hopade timmermassorna, tog yxan, han hade med sig, och sprang på timret fram till den ena af de båda hindrade kobbarna, började hugga med rasande fart en stund och hvilade sedan lite.

— Hjälpe mig nu Herran Gud och alla heliga äng-

lar, sade han därpå och höjde yxan för att ånyo begynna huggningen. Men knappt hade han uttalat orden, förrän kobben med väldigt brak gick af, och det var som om luften uppfyllts med väldiga skrik. Vattnet begynte rusa fram, timmermassorna rörde sig upp och ned på svallvägors sätt. Julbäck-Olas lopp så fort han förmådde mot båten och var helt nära den, då han snäivade och föll i vattnet. Han vardt nästan aldeles hopklämd mellan ett par stockar.

Det var några män, som sett den farliga ställning, Julbäck-Olas skul'e komma i, då kobben bruste. De vågade sina lif och rodde ut för att bistå honom . . .

De drogo upp Julbäck-Olas och lade honom i sin båt och rodde därpå i land . . .

Till foten af Al varbäret hade nu församlat sig allt folk i hela Nås för att se bygderöddaren . . .

Då Skansback-Britta fick se, hur sönderklämd han var, sköt hon undan folket, som trängdes kring honom, tog hans högra hand, som icke var skadad, och sade:

— Jag tror du dör, Olas . . .

Då genmålde han:

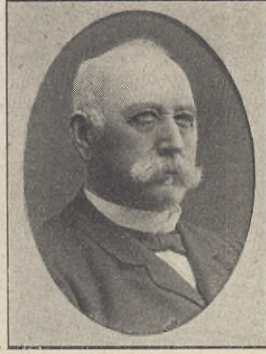
— Ja, nu dör jag . . . Men det är ljufvligt att dö ung, då en vet så visst, att man har en hjärtanskar, som går med sköna blomster till ens graf . . .

VECKANS PORTRÄTTGALLERI.

P. O. SÖDERMARK.

F. d. lasarettläkaren med. lic. Per Södermark, Stockholm, fyllde den 19 sept. 75 år. Stud.-ex. 52, med. lic. 66, lasarettsläkare i Mariestad 70, hängseläkare därst. 79, afsked 99. Manligt led. af Skaraborgs läns lan- isting, af Mariestads stadsfullmäktige m. m.

C. BARNEKOW.

F. d. ryttmästaren, frih. Christian Barnekow a Vannaröd, Sördala, fyller den 29 sept. 70 år. Stud.-ex. 57, u-löjtn. vid Skånska husareg. 53, ryttmästare 79, afsked 89. F. d. ordf. i kommunalnämnd och stämman inom socknen.

L. N. O. HÖÖK.

Major Leonard Höök i Helsingborg fyllde den 9 sept. 60 år. Kadett 63, officer 67, kustchef i Helsingborgs tullkammardistrikt 75, befälhavare för kustbevakningen i Skåne 83, kustbevakningschef i Skåne och Blekinge 05.

A. MODÉEN.

50 år fyllde den 22 sept. stationsinspektör Alfred Modéen i Kungälv. Mångårig revisor af församlingens räkenskaper. Hög frimurare och Odd Fellow-bröder.

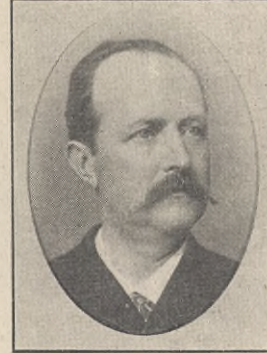
G. F. R. v. VEGESACK.

F. d. överstelöjtnanten Roderik von Vegesack i Stockholm fyllde den 17 sept. 70 år. Stud.-ex. 57, u-löjtn. vid Dalregt. t. 59 överstelöjtn. 9, i reserven 93, afsked ur armén 02. Kompaniofficer vid Krigsskolan å Karlsberg 67, 72-74.

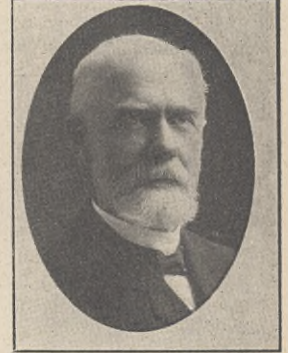
A. O. ALRUTZ.

Byggnadschefen Axel Otto Alrutz i Sthlm fyllde den 15 sept. 65 år. Utex. från teknologiska institutet 62, anställd i stadens tjänst 66, vattenledningsch. i 70, chef för gatu-, aflöpps och vattenledningsarbeten 72-74, chef för stadens vattenledning till 94, därefter byggnadschef i Stockholm.

A. F. KJELLMAN.

Den 18 sept. fyllde fil. dr Fredrik Kjellman i Göteborg 65 år. S. ud.-ex. 62 fil. dr. 75 Extra lärare i Falköping och Karlstad, ord. lärare i Kristinehamn 81, i Karlstad 82, i Göteborg sedan 92. Företagit en del studieresor samt deltagit i olika sängarfärder.

G. ROS.

55 år fyllde den 19 sept. led. af Riksd. F. K. godsägaren Gustaf Ros å Edshult, Leksand. Sedan 01 led. af Riksd. F. K. är R. jämväl led. af Husnäringsställskapets Förvaltningsutskott, led. af länets skogs- vardsstyr., statsrevisor, v. ord. i styrelsen för Siljans järnvägs-A.-B.

L. R. NYSTROM.

Öfverintendenten Ludvig Roland Nystrom i Stockholm fyller den 29 sept. 70 år. Stud.-ex. 55, u-löjtn. vid Svea art. reg. 58, höfintendent 75, major i armén 86, afsked från Svea art.-reg. 87, förste höfintendent 90, öfverintendent 04.

J. F. STRÖMBERG.

65 år fyller den 1 okt. fabrikkör J. F. Strömberg i Haparanda Mångårig led. af sadsfullmäktige ordf. i Handtverksföreningen därstädes.

S. W. L. BOLIN.

50 år fyllde den 11 sept. major Carl Bolin, Frdricksborg Stud.-ex. 78, underlöjtnant vid Gottlands Nat. bev. 79, major 06 Landtmäterexamen '3, kommissionslandtmätare i Gottlands län 97.

S. L. OLSSON.

Led. af Riksd. A. K. landtbrukaren Smeds Lars Olsson i Eldfalsåsen fyllde den 22 sept. 50 år. 82-94 nämndeman. Led. af kommunalnämnden, skolrådet, läkaresstyr. i Eldfalsen, skiltesoceman. Bevis- tat 7 riksdagar.

NYVALDA LEDAMÖTER AF RIKSDAGENS FÖRSTA KAMMARE.

Civillminister
JULIUS JUHLIN.

Östergötlands län.

F. d. majoren, frih.
HERMAN FLEMING.

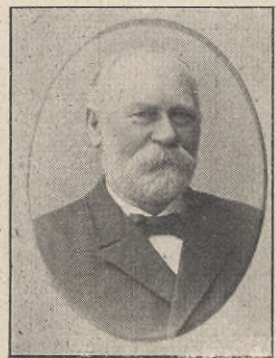
Lektor
AUGUST BFLINDER.

Älfsborgs län.

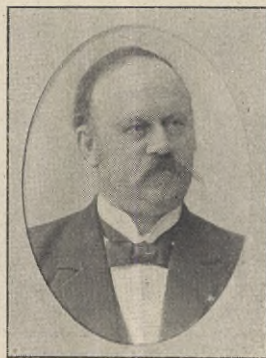
Överjägmästaren
GUST. BARTHELSON.

Skaraborgs län.

Bruksägare
LARS LARSSON.

Örebro län.

Bankdirektör
F. BÆCKSTRÖM.

Redaktör
LUDVIG DANSTRÖM.

Hallands län.

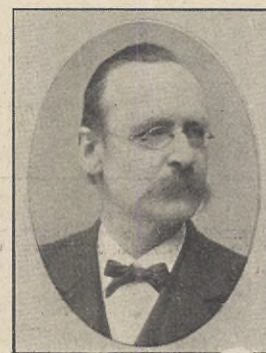
Hofrättsassessor
K. I. EKMAN.

Jönköpings län.

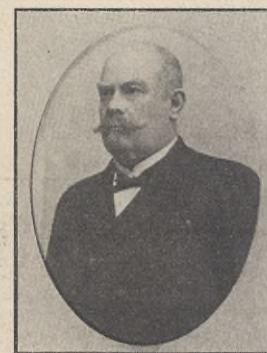
F. O. C. NEYBER. †

F. d. provinsialläkaren med. d.r. och kirurgie magistern Oscar Neyber afled i Ronneby den 18 sept. 78 år gammal. Kir. m. p. och med. dr. 60. Mångårig distriktsläkare och intendent för Ronneby hll.-obrunn samt provinsialläkare i Karlskrona distrikt och senare i Ronneby distrikt.

J. R. ÅKERLUND. †

Den 13 sept. afled i Borås lektor J. R. Åkerlund Född 51, stud. ex. 70, vik lektor vid Sthlms gymnasium 78-99, lärare vid tekn skolan i Sthlm 79-80, vik lektor vid tekn. elementarskolan i Borås 80-01, då Å utnämndes till ord. innehållare af nämnda befattning. Under 3 år t. f. rektor därstädes.

C. G. BRUN. †

Den 18 sept. afled i Hudiksvall apotekare Carl Brun. Född 51, apotekare-ex '76, sedan 78 inneh. af Hudiksvalls apotek. Mångårig led. af drätselkammaren, under några år dess ordf., samt i stadsfullmäktige.

**BLIF
MEDARBETARE
i
HVAR 8 DAG**

Skrif aldrig och fråga först — tid går därvid förlorad — utan insänd hvad Ni tror lämpar sig för tidningen, vare sig berättelser, uppsatser eller goda fotografier af tilldragelser m. m. för dagen.

Främst af hänsyn till resp. fotografer men äfven af trycktekniska skäl är H. 8. D. förhindrad att vare sig utlåna, uthyra eller försälja sina använda klichéer.

Idrottens män i vårt land ha aldrig tillföre haft sådana glansdagar som nu, detta såväl hvad allmänhetens intresse som de vunna resultaten beträffar.

Vid de senaste internationella idrotts-täflingarna i Stockholm, arrangerade af Idrottsföreningen Kamraterna, ha som oftast eljest löpningarna dominerat.

Men så delogo också så frejdade löpare som en Mc Gough, en Morton (engelsmän) och en Kwieton (österrikare) — för att nu inte nämna våra egna, som i denna genre visade sig så stortadt ligga öfver.

I. FINSKA DELTAGARE I SENASTE INTERNATIONELLA IDROTTS-TÄFLINGARNA I STOCKHOLM.

Från vänster: Siikaniemi, Jakobsson, Saxelin, Järvinen, Linko.

H. 8. Ds STOCKHOLMSFOTOGRAF.

2. GRUPP AF ÖSTERRIKISKA DELTAGARE I DE INTERNATIONELLA IDROTTS-TÄFLINGARNA I STOCKHOLM: Hoffman, Lampelmayer, Dürr, Kwieton, Wreschnil, Deutsch (ledare).

Den nya Vasabron i Göteborg blef också den — liksom Högskolan — invigd den 18 sept, i det kronprinsen med uppaktning var den förste, som i sitt ekipage passerade den för trafik öppnade bron, på väg till Högskolan från residensst.

T. v. å vår bild ligga de vackra (f. d. Sahlgrenska) sjukhustomterna.

Detta häfte avslutar

Hvar 8 Dags 8:de årgång

och lämnar oss därmed i tillfälle att uttala ett tack till alla och en kvar bland våra läsare, medarbetare och afjärsvänner.

Bland H. 8. Ds läsekrets har intresset för tidningen framkallat mångt såväl tillfälligt som ock mera stadigvarande medarbetarskap, med berättelser, uppsatser, porträtt eller fotografier af aktuella tilldragelser m. m. Vi kunna endast till vårt tack foga en förhoppning om att få behålla förutvarande och vinna nya medarbetare till ömsesidig fördel.

H. 8. Ds program för den nya 9:de årgången blifver det samma som hittills med endast den skillnad som ett oafställt arbete för tidningens utveckling medför. Vi påkalla särskildt alla fotografers — både af yrket och amatörer — uppmärksamhet för Hvar 8 Dags fotografipremiering som vidtagit med första häftet i oktober.

Till sist be vi eder beakta vår uppmaning:

Blif medarbetare i Hvar 8 Dag!

REDAKTIONEN.

VIII ÅRG. 52^a
HÄFTET INNEHÅLLER.:

K. A. M Nordenskjöld, A F von Matern — Storhertig Friedrich af Baden. — Diplomat i Stockholm — 100-årig sjöofficer. — "Höga visans" författare Eugène Anqvist. — Svenska bilder. — "Lakfiske" af Gust Grön. — Invigningen af Göteborgs nya Högskola. — De stora fälttjänstgifningarna i Bohuslän Ryka bilder. — Veckans porträttgalleri. Vasabron.

F. A. B. HVAR 8 DAGS
TRYCKERI, GÖTEBORG.
1907.

DEN NYA VASABRON I GÖTEBORG.

Kliché: Bengt Silfverparre.